

Cíle výuky francouzštiny v českém kontextu

1) Komunikativní cíle (jazyk jako prostředek komunikace, cíl učení)

- pragmatický, utilitární přístup
- cílem je, aby se student byl schopen se adekvátně domluvit v nejrůznějších životních situacích a tím se zvýšila jeho hodnota na trhu práce – bude připraven na budoucí zaměstnání.
- Zohledňuje vzdělávání jako přípravu na budoucí zaměstnání a začlenění se do společnosti
- Směřuje většinou k získání certifikací (Delf/Dalf, Maturita atd.) – zohledňuje Evropský referenční rámec jazyků (SERR)
- Obsah učení se může měnit v závislosti na potřebách společnosti, výuka reaguje na vývoj a aktuální potřeby společnosti
- Tento cíl je srozumitelný jak pro žáky, tak pro rodiče (akcent na úspěch žáků v profesionálním životě) a je všeobecně přijatelný.

2) Kulturně-výchovné cíle (jazyk jako prostředkem myšlení a výchovy)

- Akademický, intelektuální, obecně vzdělávací a výchovný přístup
- Směřuje k trvalejším hodnotám
- Cílem je, aby student porozuměl své i cizí kultuře (interkulturní vztahy) a na základě toho kriticky reflektoval své i cizí chování
- Výchova k toleranci, zvědavosti, zájmu o jinou kulturu a jinakost obecně
- Integruje osobnostní a sociální výchovu – v cizím jazyce mluvíme o sobě, sdílíme pocity, myšlenky, názoru, učíme se vhodně komunikovat ve skupině, formulovat názory, diskutovat apod.
- Obsah učení se snaží o větší odstup od momentálních potřeb společnosti, preferuje hodnotové pojetí učení (štěstí, porozumění světu, tolerance, zdravé vztahy).
- Časté nepochopení ze strany žáků a rodičů, tyto cíle jsou příliš obecné a dlouhodobé, někdy i nepřijatelné (žák nesdílí hodnoty apod.)
- V souladu s klíčovými kompetencemi RVP

3) Politické cíle

- Z pozice Francie – tzv. „rayonnement culturel et linguistique“
- Cíle spojené s kulturním bohatstvím Francie, integrací Evropy, ale i s politickými (pragmatickými cíli – politický vliv (novodobý kolonialismus), ekonomické zájmy, zájem o evropské elity a jejich výchovu apod.)
- Problém snahy o ovlivňování vzdělávacího procesu v ČR – nastavení preference francouzského kulturního kontextu před jinými zeměmi, perspektiva „franco-francaise“ (viz učebnice francouzštiny)

- Výhodou je velká institucionální podpora výuky FJ (viz aktéři výuky FJ)
- Problém – malá aktivity aktérů výuky z řad Čechů, většina materiálů přichází z Francie – nejasná harmonizace programů (RVP a Evrop. Rámec)
- Prosazování spíše komunikativních cílů na úkor těch kulturních (nejasný politický diskurz)